

Professional Ethics of Medical Interns in Clinical Settings of Mazandaran University of Medical Sciences from the Perspective of Professors: A Descriptive-Analytical Study

Abdolmajid Gholinataj¹,
Ali Ravanbod²,
Masoumeh Bagheri-Nesami³,
Zahra Mardanshahi⁴

¹ Assistant Professor, Department of Anesthesiology, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

² Medical Student, Student Research Committee, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

³ Professor, Traditional and Complementary Medicine Research Center, Addiction Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁴ Assistant Professor, Department of Radiology, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

(Received April 11, 2021 ; Accepted July 4, 2021)

Abstract

Background and purpose: Professional ethics is one of the most important issues in medical ethics. The aim of this investigation was to study the levels of professional ethics among medical interns in Mazandaran University of Medical Sciences in a clinical setting from the perspective of professors.

Materials and methods: This descriptive-analytical study was performed in 161 faculty members of the Medical School in 2020. The samples were selected using census sampling. A researcher-made questionnaire consisting of 25 items on internship professional ethics was administered. Data analysis was performed using descriptive statistics and applying t-test, ANOVA, and Pearson correlation coefficient.

Results: Participants included 66.5% males and 93.8% were married. According to the viewpoints of professors, most interns' professional ethics was at a good level (86.71 ± 9.74). The professional ethics of most interns was found to be at a good level (49.06%). Findings showed no significant relationship between professional ethics evaluation score and age, gender, marital status, and working experience of the faculty members ($P > 0.05$). The highest score was given by professors in otorhinolaryngology department (114 ± 5.65) and the lowest score was given by the department of emergency medicine (78.57 ± 4.27) ($P < 0.05$).

Conclusion: A good level of professional ethics was seen in most interns. In this study, male and married professors had more favorable opinions about professional ethics of interns.

Keywords: professional ethics, ethics, medical interns

J Mazandaran Univ Med Sci 2021; 31 (199): 98-106 (Persian).

* **Corresponding Author: Zahra Mardanshahi**- Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran
(E-mail: zmardanshahi@yahoo.com)

ارزیابی اخلاق حرفه ای کارورزان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران در محیط بالینی از دیدگاه اساتید؛ یک مطالعه توصیفی-تحلیلی

عبدالمجید قلی نتاج^۱علی روان بد^۲معصومه باقری نسامی^۳زهرا مردانشاهی^۴

چکیده

سابقه و هدف: یکی از مباحث مطرح و مهم در اخلاق پزشکی، اخلاق حرفه ای است. مطالعه حاضر با هدف ارزیابی اخلاق حرفه ای کارورزان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران در محیط بالینی از دیدگاه اساتید، انجام پذیرفت.

مواد و روش ها: این مطالعه توصیفی-تحلیلی، بر روی ۱۶۱ نفر از اعضای هیئت علمی دانشکده پزشکی در سال تحصیلی ۹۸-۹۹ انجام شد. انتخاب نمونه ها با استفاده از روش سرشماری انجام گرفت، و جهت جمع آوری داده ها از پرسشنامه محقق ساخته ۲۵ آیتمی ارزیابی اخلاق حرفه ای کارورزان استفاده گردید. تحلیل اطلاعات با استفاده از آمار توصیفی (فراوانی، درصد، میانگین و انحراف معیار) و تحلیلی (آزمون های تی تست، ضریب همبستگی پیرسون و ANOVA) انجام شد.

یافته ها: از مجموع ۱۶۱ نفر از اعضای هیئت علمی دانشکده پزشکی شرکت کننده در مطالعه حاضر، ۶۶/۵ درصد مرد و ۹۳/۸ درصد متاهل بودند. میزان اخلاق حرفه ای اکثر کارورزان پزشکی از دیدگاه اساتید، با میانگین و انحراف معیار $86/71 \pm 9/74$ ، در سطح خوب بود. اخلاق حرفه ای اکثر کارورزان (۴۹/۰۶ درصد) در سطح خوب بود. بین نمره ارزیابی شده اخلاق حرفه ای کارورزان توسط اساتید با متغیرهایی نظیر سن، جنس، وضعیت تاهل و سابقه کار اساتید ارتباط معناداری وجود نداشت ($P > 0/05$). همچنین، بالاترین نمره اخلاق حرفه ای کارورزان پزشکی داده شده توسط اساتید گروه گوش، حلق و بینی ($114 \pm 5/65$) و کم ترین نمره توسط اساتید گروه طب اورژانس ($78/57 \pm 4/27$) بود ($P < 0/05$).

استنتاج: اخلاق حرفه ای اکثر کارورزان پزشکی در سطح خوب بود. همچنین، اساتید مرد و متاهل نظرات مطلوب تری را نسبت به اخلاق حرفه ای کارورزان پزشکی داشتند.

واژه های کلیدی: اخلاق حرفه ای، اخلاق، کارورزان پزشکی

مقدمه

اهمیت اخلاق پزشکی از دیر باز مورد توجه پزشکان قرار داشته است (۱-۳). همزمان با پیشرفت و توسعه موازین مربوط به اخلاق پزشکی، در بعد آموزشی نیز شاهد گسترش آن در سطح دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی

E-mail: zmardanshahi@yahoo.com

مؤلف مسئول: زهرا مردانشاهی - ساری: دانشگاه علوم پزشکی مازندران، مرکز آموزشی درمانی امام خمینی (ره)

۱. استادیار، گروه آموزشی بیهوشی و مراقبت های ویژه، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۲. دانشجوی پزشکی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۳. استاد، مرکز تحقیقات طب سنتی و مکمل، پژوهشکده اعتیاد، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۴. استادیار، گروه آموزشی رادیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱/۲۲ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۴۰۰/۲/۴ تاریخ تصویب: ۱۴۰۰/۴/۱۲

بوده، به طوری که اخلاق پزشکی که در ابتدا هیچ جایگاهی در متون آموزش پزشکی نداشت، با اجرای برنامه های انقلاب فرهنگی در کشور به صورت یک واحد درسی مستقل در سطح بسیاری از دانشگاه ها ارائه گردید. بدین طریق با ارتقای سطح آگاهی دانشجویان زمینه تدوین و اجرای برنامه های مربوط به حیطه اخلاق پزشکی در سطح دانشگاه ها فراهم شد (۵،۴). پزشکان در اجرای این مسئولیت بیش از سایر افراد نیاز به روابط انسانی دارند. در این روابط انسانی توجه به رعایت اخلاق حرفه ای دارای اهمیت است. یکی از مباحث مطرح و مهم در اخلاق پزشکی، اخلاق حرفه ای یا پروفشنالیسم است (۳،۵-۸). در حقیقت، اخلاق پزشکی را می توان زیر مجموعه اخلاق حرفه ای دانست. در واقع اخلاق حرفه ای مجموعه ای از اصول و استانداردهای سلوک بشری است که هدف آن محقق کردن این امر است که سازمان چه ارزش هایی را باید حفظ و اشاعه نماید. به بیان دیگر، اخلاق حرفه ای نوعی تعهد اخلاقی و وجدان کاری نسبت به هر نوع کار، وظیفه و مسئولیت می باشد و این در حالی است که اخلاق پزشکی، دانشی میان رشته ای با محوریت حل مسائل اخلاقی در حوزه پزشکی است (۹). انجمن برد طب داخلی آمریکا عناصر اخلاق حرفه ای را صفاتی مانند نوع دوستی، مسئولیت پذیری، تعالی شرافت، صداقت و احترام به دیگران بر شمرده است (۱۰،۱۱). سایر عناصر اخلاق حرفه ای مواردی چون آراستگی و وارستگی در ظاهر، رازداری و صداقت، توجه به مشتری مداری در ارائه خدمات، مطالعه برای به روز بودن، استفاده بهینه از وقت، احترام به اساتید و درس گرفتن از تجربیات آن ها، انتقادپذیری، خودداری از شتاب زدگی در کارها، برخورد نیکو با بیمار، احترام گذاشتن به حقوق بیمار، برخورد نیکو با کارکنان بخش، توجه به اخذ رضایت آگاهانه از بیمار، پیگیری امور بیمار، در اختیار گذاشتن اطلاعات کافی در مورد بیماری به بیمار و خانواده اش، حسن برخورد با بیماران مبتلا به بیماری های مسری، دقت در پذیرش یا رد هدیه از بیماران، عدم زیان بخشی به بیمار، پرهیز از

محرمات و رعایت قوانین شرعی، قانع بودن، عدالت در برخورد با بیماران و تلاش برای کسب مهارت های لازم در انجام پروسیجرهای محوله می باشد (۱۹-۱۲).

از طرفی، دوره دانشجویی بهترین دوره ای است که علاوه بر آموزش علوم و مهارت ها، اصول و شیوه کاربست اخلاق حرفه ای فرا گرفته می شود. در این دوره، یکی از عوامل مهم شکل دهنده شخصیت اخلاقی و حرفه ای دانشجویان، اساتید بالینی آن ها هستند. لذا ضروری است به این موضوع توجه بیش تری شود، زیرا که اساتید بالینی نقش مهمی را در شکل دهی رفتار دانش و پرورش فضائل اخلاقی در آن ها ایفا می کند (۲۰). با توجه به اهمیت رعایت اخلاق حرفه ای که یک اصل مهم در رشته پزشکی است و نقش تاثیر گذار اساتید در این زمینه، با بررسی متون در پایگاه های اطلاعاتی در دسترس مشخص گردید که در زمینه ارزشیابی اخلاق حرفه ای دانشجویان پزشکی در محیط بالینی از دیدگاه اساتید آن ها در کشور، مطالعات بسیار اندکی به چاپ رسیده است (۲۰).

در مطالعه ای که در دانشگاه علوم پزشکی زابل و بر روی تمامی دانشجویان بالینی پرستاری، پزشکی، مامایی، هوشبری و اتاق عمل و همچنین اعضاء هیات علمی بالینی آن ها انجام شد، یافته ها نشان داده که بین میانگین کلی نمره اخلاق حرفه ای از دیدگاه اعضاء هیات علمی (۹۱/۱) و دانشجویان (۶۲/۴) اختلاف آماری معناداری وجود داشت. به علاوه از دیدگاه اساتید بالینی در این مطالعه مولفه های فداکاری، مسئولیت پذیری، برتری جویی و احترام به دیگران بیش ترین میزان را در دانشجویان به خود اختصاص دادند (۲۰). نتایج مطالعه ای که در زمینه خودارزیابی رعایت اخلاق حرفه ای در بین اساتید بالینی دانشکده پزشکی شیراز انجام شد، نشان داد که به طور کلی اساتید بخش های مختلف توانمندی خود را در زمینه حرفه گرایی ۷۴/۹ درصد در حد عالی و ۲۰/۴ درصد در حد قابل قبول و ۰/۲ درصد در حد غیر قابل قبول ارزیابی نمودند. اساتید مورد پژوهش در بخش های مختلف، توانمندی خود را در حیطه های قابلیت اطمینان

و اعتماد، احساس مسئولیت در برابر بیمار و احساس مسئولیت در برابر دانشجویان، احترام به دیگران، همکاری و تشریک مساعی با همکاران و دانشجویان، عالی و در حیطه‌های قوه ابتکار و ابداع در ارائه درمان و مهارت‌های سازماندهی و مدیریتی غیرقابل قبول ارزیابی نمودند (۱۹). همچنین مطالعه دیگری در زمینه بررسی نگرش اعضای هیئت علمی دانشکده دندان پزشکی همدان نسبت به اخلاق حرفه‌ای انجام شد، که نتایج نشان داد نگرش به اخلاق حرفه‌ای در ۶۳/۱۴ درصد از اعضای هیئت علمی دانشکده دندان پزشکی به صورت کاملاً موافق و ۲۷/۳۱ درصد از آنان نگرش موافق وجود داشت و میانگین نگرش در حد خوب گزارش شد (۲۱). در مجموع، با توجه به اهمیت نقش اخلاق حرفه‌ای در دانشجویان و همچنین نقش تاثیرگذار اعضای هیئت علمی بالینی در این زمینه و مطالعات بسیار محدود صورت گرفته در کشور که میزان رعایت اخلاق حرفه‌ای دانشجویان پزشکی را از دیدگاه اساتید مورد بررسی قرار داده باشد، مطالعه حاضر با هدف ارزیابی اخلاق حرفه‌ای کارورزان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران در محیط بالینی از دیدگاه اساتید انجام پذیرفت.

مواد و روش ها

مطالعه حاضر با استفاده از یک طراحی توصیفی-تحلیلی، بر روی ۱۶۱ نفر از اعضای هیئت علمی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران در سال تحصیلی ۹۸-۹۹ انجام شد. معیارهای ورود در این مطالعه شامل تمام اعضای هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی استان مازندران که حداقل در یک بخش بالینی کارورزی با دانشجویان سال ۶ و ۷ پزشکی داشتند و تمایل به شرکت در مطالعه داشتند، بوده است. پرسشنامه‌هایی که به صورت ناکامل پر شده بودند از مطالعه خارج گردید و انتخاب نمونه‌ها با استفاده از روش سرشماری انجام شد. جمع‌آوری داده‌ها با استفاده از یک پرسشنامه دو قسمتی، شامل مشخصات دموگرافیک (سن، جنس، سابقه کار،

وضعیت تاهل، رشته تخصصی) و پرسشنامه محقق ساخته ارزیابی اخلاق حرفه‌ای کارورزان انجام شد. پرسشنامه محقق ساخته ارزیابی اخلاق حرفه‌ای کارورزان، شامل ۲۵ آیتم در طیف لیکرت بسیار ضعیف (۱)، ضعیف (۲)، متوسط (۳)، خوب (۴)، عالی (۵) برای ارزیابی اخلاق حرفه‌ای کارورزان پزشکی می‌باشد. این پرسشنامه با استفاده از متون گذشته و نظر اساتید پزشکی طراحی گردید. این پرسشنامه دارای گویه‌هایی با مضامین آراستگی ظاهر، رازداری، صداقت، توجه به مددجو و عدالت، احترام، مسئولیت‌پذیری، مهارت‌های ارتباطی، تلاش برای کسب دانش و مهارت‌های لازم، عدم زیان بخشی به مددجو، پرهیز از محرمات و رعایت قوانین شرعی است که محدوده امتیازات آن از ۲۵ تا ۱۲۵ می‌باشد، به این صورت که امتیاز بین ۲۵ تا ۵۰ اخلاق حرفه‌ای ضعیف، ۵۱ تا ۷۵ اخلاق حرفه‌ای متوسط، ۷۶ تا ۱۰۰ اخلاق حرفه‌ای خوب و ۱۰۱ تا ۱۲۵ اخلاق حرفه‌ای عالی محسوب شد. برای بررسی روایی صوری این پرسشنامه نظرات ۱۱ نفر از اعضای هیئت علمی بالینی و غیر بالینی دانشکده پزشکی که دارای تجربه در زمینه اخلاق پزشکی و حرفه‌ای بودند، اخذ شد. سپس پرسشنامه برای بررسی نسبت و شاخص روایی محتوی، به ۳۰ نفر از اساتید داده شد. در نهایت، با توجه به نمره شاخص روایی محتوایی ۰/۷۹، نسبت روایی محتوایی ۰/۷۰ و آلفای کرونباخ ۰/۸۱، این پرسشنامه برای ارزیابی اخلاق حرفه‌ای کارورزان پزشکی مناسب بود.

مطالعه حاضر توسط کمیته اخلاق سازمانی دانشگاه علوم پزشکی مازندران (Ir.Mazums.Imamhospital.REC.1396.1642) تأیید شد. محققان پس از کسب مجوز و مراجعه به دانشکده پزشکی، از شرکت کنندگان جهت شرکت در مطالعه دعوت به عمل آمد. از اساتید واجد شرایط، رضایت آگاهانه شفاهی برای شرکت در این مطالعه اخذ شد و قبل از اجرای پرسشنامه‌ها، موضوع مطالعه و اطلاعات اولیه در مورد آن به افراد شرکت کننده داده شد و از

گوش، حلق و بینی و کم ترین نمره توسط گروه طب اورژانس داده شد (جدول شماره ۱).

جدول شماره ۱: خصوصیات دموگرافیک اساتید پزشکی و ارتباط آن با نمره اخلاق حرفه ای کارورزان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران در سال ۱۳۹۹

متغیرها	تعداد (درصد)	نمره اخلاق حرفه ای	سطح معنی داری
سن (انحراف معیار ± میانگین)	۴۶/۲۶±۹/۲۱	۸۶/۵۸±۲/۵۸	۰/۱۴۴*
جنسیت			
مرد	۱۰۷ (۶۶/۵)	۹۴/۴۱±۱۳/۸۳	۰/۴۱۷**
زن	۵۴ (۳۳/۵)	۹۳/۴۱±۱۷/۳۰	
وضعیت تاهل			
مجرد	۱۰ (۶/۲)	۹۰/۵۳±۱۲/۵۶	۰/۱۳۱**
متاهل	۱۵۱ (۹۳/۸)	۹۴/۳۵±۱۳/۳۴	
سابقه کار (انحراف معیار ± میانگین)	۱۲/۲۹±۷/۱۴	۸۶/۵۸±۲/۵۸	۰/۰۶۴*
رشته تخصصی			
روان پزشکی	۷	۹۳/۱۶±۳/۰۱	۰/۰۱۱***
طب داخلی	۱۹	۸۳/۷۶±۲/۱۱	
نورولوژی	۴	۸۰±۰/۰۱	
قلب	۸	۸۴/۲۵±۹/۵۳	
اطفال	۱۱	۱۰۴/۲۶±۹/۵۳	
چشم	۴	۱۰۱/۲۸±۸/۷۶	
گوش، حلق و بینی	۱۰	۱۱۴±۵/۶۵	
عفونی	۳	۹۳/۱۶±۳/۰۱	
پوست	۲	۹۲/۱۸±۳/۰۱	
اورولوژی	۳	۱۰۳/۶۶±۶/۳۴	
جراحی	۱۲	۹۹/۸۹±۹/۱۵	
ارتوپدی	۴	۸۱/۴۲±۰/۵۳	
طب اورژانس	۴	۷۸/۵۷±۴/۲۷	
زنان و زایمان	۵	۹۷/۵۰±۱۳/۱۴	
پزشکی اجتماعی	۴	۱۰۱/۴۲±۶/۸۷	

*: تحلیل با استفاده از آزمون ضریب همبستگی پیرسون انجام شد.

** : تحلیل با استفاده از آزمون تی تست انجام شد.

***: تحلیل با استفاده از آزمون ANOVA انجام شد.

جدول شماره ۲: نمره ارزیابی اخلاق حرفه ای کارورزان پزشکی از دیدگاه اساتید پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران در سال ۱۳۹۹

متغیر	تعداد (درصد)
نمره ارزیابی اخلاق حرفه ای (انحراف معیار ± میانگین)	۸۶/۷۱±۹/۷۴
ضعیف	۱ (۰/۶)
متوسط	۵۶ (۳۴/۷۸)
خوب	۷۹ (۴۹/۰۶)
عالی	۲۵ (۱۵/۵۲)

بحث

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که اخلاق حرفه ای اکثر کارورزان از دیدگاه اساتید در سطح خوب بود. با این حال، مطالعه حاضر اولین مطالعه ای است که از دیدگاه اساتید اخلاق حرفه ای کارورزان را مورد ارزیابی قرار می دهد. در حقیقت، اخلاق جزئی جدایی ناپذیر از

آنان تقاضا گردید تا صادقانه به سؤالات پاسخ دهند. پرسشنامه های مورد نظر در اختیار پاسخ دهندگان قرار گرفت. به علاوه شرکت کنندگان حین مطالعه جهت انصراف آزاد بودند و همچنین، برای اطمینان شرکت کنندگان از محرمانه بودن اطلاعات، پرسشنامه ها به صورت بدون نام تکمیل گردید.

پس از جمع آوری اطلاعات، داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. داده های کمی و کیفی به ترتیب، به صورت انحراف معیار ± میانگین و فراوانی (درصد) نشان داده شد. برای ارزیابی نرمال بودن متغیرها از آزمون شاپیرو-ویلک استفاده شد. با توجه به نرمال بودن داده ها، برای بررسی ارتباط بین نمره اخلاق حرفه ای دانشجویان توسط اساتید بالینی و خصوصیات دموگرافیک اساتید از آزمون های تی تست، ضریب همبستگی پیرسون و ANOVA استفاده شد. سطح معنی داری کم تر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته ها

در مجموع، ۱۶۱ نفر از اعضای هیئت علمی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مازندران در مطالعه حاضر شرکت کردند. خصوصیات دموگرافیک شرکت کنندگان در جدول شماره ۱ نشان داده شده است.

یافته های مطالعه نشان داد که اخلاق حرفه ای اکثر کارورزان (۴۹/۰۶ درصد) در سطح خوب بود (جدول شماره ۲). نتایج ضریب همبستگی پیرسون نشان می دهد که نمره ارزیابی اخلاق حرفه ای با سن و سابقه تدریس از نظر آماری رابطه معنی دار نداشت ($P > 0/05$) (جدول شماره ۱). میانگین ارزیابی اخلاق حرفه ای در دو گروه زنان و مردان و متاهلین و مجردین از اختلاف آماری معنی دای برخوردار نبود ($P > 0/05$). همچنین، میانگین رتبه نمره ارزیابی اخلاق حرفه ای کارورزان پزشکی در محیط بالین از دیدگاه اساتید با رشته های تخصصی مختلف از اختلاف آماری معنی دای برخوردار بود ($P < 0/05$) به طوری که بالاترین نمره توسط گروه

علم پزشکی تلقی می‌شود و توصیه‌های آن در جهت هدایت رفتارها به سمت روش‌های حرفه‌ای می‌باشد. بدیهی است که یکی از وظایف مهم اساتید پزشکی، تضمین یادگیری اخلاق حرفه‌ای به دانشجویان است (۲۲). بنابراین، آن‌ها راهنما و الگوی یادگیری اخلاق محسوب می‌شوند. در این راستا، نتیجه یک مطالعه در هند نشان داد که دانشجویان پزشکی در زمان گذراندن آموزش‌های بالینی، رفتار اساتید خود را مشاهده نموده و در صورتی که دیدگاه‌ها همراه با نگرانی و عطف در ارتباط با بیمار باشد، سبب افزایش دیدگاه‌های اخلاقی آن‌ها و عملکرد اخلاقی آنان در برخورد با بیماران می‌شود (۲۳). بنابراین، ارزیابی خود اساتید پزشکی می‌تواند به عنوان یک مرجع معتبر در بررسی میزان رعایت اصول اخلاقی در کارورزان پزشکی مورد استناد قرار گیرد که پیشنهاد می‌شود با توجه به تمرکز بیش‌تر مطالعات بر خودارزیابی دانشجویان و عدم وجود شواهد کافی از ارزیابی اخلاق حرفه‌ای کارورزان توسط اساتید پزشکی، محققان مطالعات بیش‌تری در این زمینه انجام دهند. در مطالعه حاضر میانگین کلی نمره ارزیابی دانشجویان در ۸۶/۷۱ بوده است که در مجموع، کارورزان اخلاق حرفه‌ای خوبی را از نظر اساتید خود نشان داده‌اند. همسو با یافته مطالعه حاضر، قلی‌پور برادری و همکاران در سال ۲۰۱۶، مطالعه مشابهی را انجام دادند با این تفاوت که در مطالعه آن‌ها دانشجویان خودارزیابی انجام داده بودند و تعداد نمونه‌های کم‌تری را نسبت به مطالعه حاضر داشتند، میانگین نمره اخلاق حرفه‌ای در مطالعه آن‌ها ۹۹/۵۵ بود که همانند مطالعه حاضر در محدوده خوب بوده است (۲۴). همچنین، در مطالعه‌ای در ایران میانگین نمره اخلاق حرفه‌ای، ۱۱۲/۷۸ گزارش شد که در محدوده خوب ارزیابی شد (۲۱). در این میان، نکته قابل اهمیت دیگر، نگرش اساتید پزشکی نسبت به اخلاق حرفه‌ای می‌باشد. زیرا آن‌ها ارزیابی کننده میزان اخلاق حرفه‌ای در دانشجویان پزشکی می‌باشند و نگرش آن‌ها می‌تواند در ارزیابی آنان نسبت به میزان رعایت اخلاق حرفه‌ای در

دانشجویان پزشکی موثر باشد. از این رو، نتیجه یک مطالعه در ایران (۲۰۱۵) که بر روی نگرش پزشکان از اخلاق حرفه‌ای انجام شده بود، نشان داد که ۶۲ نفر (۶۰/۲ درصد) سطح نگرش متوسط و ۴۰ نفر (۳۸/۸ درصد) از آن‌ها نگرش خوب نسبت به اخلاق حرفه‌ای داشتند. همچنین، نظر پزشکان درباره اخلاق حرفه‌ای پزشکی بررسی شد که اکثر پزشکان اخلاق حرفه‌ای خود را متوسط ارزیابی کرده بودند (۱). در مطالعه دیگری در ایران که به بررسی اخلاق حرفه‌ای اساتید دندانپزشکی پرداخته شد، نشان داده شد ۶۳/۱۴ درصد از آن‌ها دارای اخلاق حرفه‌ای در محدوده خیلی خوب و ۲۷/۳۱ درصد در محدوده خوب گزارش شدند (۲۱). با این حال، نتیجه یک مطالعه در کرواسی در سال ۲۰۱۸ نشان داد که اگر چه اکثر (۹۴/۴ درصد) داروسازان با اصول اخلاقی آشنا هستند، اما تنها ۴۷/۶ درصد آن‌ها بر این باورند که این کدهای اخلاقی سبب تغییرات مثبت در چالش‌های داروسازان داشته است (۲۵). این نگرش می‌تواند در اثر عدم آموزش کافی باشد. بدین صورت که حدود ۷۵ درصد از داروسازان بر این باورند که آموزش‌های کافی جهت مقابله با معضلات اخلاقی ندارند. بنابراین، مقایسه نگرش دانشجویان در کنار اساتید می‌تواند در تدوین راه کارهایی جهت مقابله با معضلات اخلاقی در رشته‌های علوم پزشکی موثر باشد. در این مطالعه اساتید مرد و متاهل نمرات بهتری را برای کارورزان در نظر گرفته بودند اما این اختلاف معنی‌دار نبود. همچنین بهترین میانگین نمره از طرف اساتید گوش - حلق - بینی داده شده بود و بعد از آن اساتید اطفال، اورولوژی، چشم و پزشکی اجتماعی بالاترین نمره‌ها و نگرش مطلوب را نسبت به رفتار حرفه‌ای کارورزان داشتند. بدترین و پایین‌ترین نمرات از طرف اساتید طب اورژانس داده شده بود و بعد از آن نورولوژی و ارتوپدی نگرش ضعیفی را نسبت به کارورزان داشتند که این اختلاف‌ها بین نظرات اساتید نسبت به دانشجویان از نظر آماری معنی‌دار بود. همسو با مطالعه حاضر،

پرستار، پزشک و اساتید جهت بحث و تبادل نظر پیرامون این چالش‌ها صورت گیرد.

نقطه قوت اصلی مطالعه حاضر، طراحی مطالعه است که برای اولین بار به بررسی اخلاق حرفه ای کارورزان از نظر اساتید پرداخته شد. همچنین، طراحی ابزار با اعتبار مناسب و تنوع بخش‌های مورد مطالعه نیز از نقاط قوت دیگر این مطالعه است. از طرفی، این مطالعه محدودیت‌هایی نیز دارد که می‌تواند شامل عدم بررسی وضعیت اخلاق حرفه ای اساتید که خود ارزیابی کننده اخلاق حرفه ای کارورزان بودند، باشد. از طرفی، با توجه به گسترده بودن حیطه های مختلف اخلاق حرفه‌ای، مطالعه حاضر، قادر به ارزیابی تمامی حیطه‌های اخلاق حرفه ای نبود.

سپاسگزاری

مطالعه حاضر توسط کمیته اخلاق سازمانی دانشگاه علوم پزشکی مازندران تأیید شد. مطالعه حاضر بر گرفته از پایان‌نامه دوره دکتری عمومی پزشکی می‌باشد که در دانشگاه علوم پزشکی مازندران اجرا شده است. بدین وسیله از کلیه اساتید مشارکت کننده در این مطالعه تشکر می‌نمایم.

مطالعات قبلی در ایران نیز یافته‌های فوق را تایید کردند (۲۱، ۲۴). از طرفی، یافته مخالفی یافت نشد که می‌تواند به علت کمبود اطلاعات در این زمینه باشد. بنابراین پیشنهاد می‌شود با توجه به کمبود مطالعات در این زمینه، مطالعات بیش تری در این ارتباط صورت گیرد. پایین تر بودن نمرات کارورزان بخش اورژانس نسبت به سایر بخش‌ها می‌تواند به علت چالش‌های اخلاقی متعدد و بیش تر ایجاد شده در این بخش به نسبت سایر بخش‌ها باشد. برای نمونه، بحث‌هایی در مورد تریاژ، احترام به خودمختاری، چالش‌های اخلاقی ایجاد شده در اثر کمبود منابع و تخت کافی در مواقع بحرانی و همچنین، دریافت رضایت آگاهانه از بیماران تنها برخی از چالش‌های اخلاقی است که اگر چه ممکن است در همه بخش‌ها وجود داشته باشد، اما در اورژانس رایج تر است (۲۶). بنابراین، بسیار ضروری است که به وضعیت اخلاق حرفه‌ای کارورزان در بخش‌های اورژانس توجه ویژه‌ای در مطالعات آینده شود. همچنین، مدیران و سیاست گذاران پرستاری می‌توانند کارگاه‌های آموزشی متناسب با چالش‌های موجود در بخش‌های اورژانس برای کارورزان، با استفاده از یک تیم چند رشته‌ای شامل

References

1. Momeni G, Yavari N, Ghasemi M. Evaluation of physicians' Attitude about Medical Ethics. J Isfahan Med Sch 2015; 33(325): 242-251 (Persian).
2. Terrasse M, Gorin M, Sisti D. Social media, e-health, and medical ethics. Hastings Cent Rep 2019; 49(1): 24-33.
3. Hwang Y-S, Jang J-H, Kang K-H, Kim M, Park J-R, Son S, et al. Level of professional ethics awareness and medical ethics competency of dental hygienists and dental hygiene students: the need to add ethics items to the Korean Dental Hygienist Licensing Examination. J Educ Eval Health Prof 2020; 17: 34.
4. Alencar SBV, de Lima FM, Dias LDA, Dias VDA, Lessa AC, Bezerra JM, et al. Depression and quality of life in older adults on hemodialysis. Braz J Psychiatry 2020; 42(2): 195-200.
5. Ranasinghe A, Fernando B, Sumathipala A, Gunathunga W. Medical ethics: knowledge, attitude and practice among doctors in three teaching hospitals in Sri Lanka. BMC Med Ethics 2020; 21: 1-10.
6. Safari Y, Khatony A, Khodamoradi E, Rezaei M. The role of hidden curriculum in the formation of professional ethics in Iranian

- medical students: A qualitative study. *J Edu Health Promot* 2020; 9: 180.
7. Radu CC, Podilă C, Cămărășan A, Bulgaru-Iliescu D, Perju-Dumbravă D. Ethical professional-personal model of making decisions in forensic medicine. *Rom J Leg Med* 2017; 25(3): 314-316.
 8. Mosalanejad L, Abdollahifar S. An investigation of the empathy with patients and association with communicational skills and compliance of professional ethics in medical students of Jahrom University of Medical Sciences: a pilot study from the south of IRAN. *Future Med Educ J* 2020; 10(1): 28-31.
 9. Fazeli Z, Fazeli Bavand-Pour F, Rezaei Tavirani M, Mozafari M, Haidari Moghadam R. Professional ethics and its role in the medicine. *Sci J Med Sci Illam* 2012; 20(4): 1-6 (Persian).
 10. Ibrahim H, Nair S, Abdel-Razig S. Acceptability of the American Board of Internal Medicine medical professionalism framework in the United Arab Emirates. *Int J Med Educ* 2021; 12: 31-33.
 11. Kusumaningrum DE, Sumarsono RB, Gunawan I. Professional ethics and teacher teaching performance: Measurement of teacher empowerment with a soft system methodology approach. *Int J Innov Creativ Chang* 2019; 5(4): 611-624.
 12. Alni JR, Borhani F, Ebadi A, Bazmi S. Professional ethical competence for medical students: a qualitative study. *Electron J Gen Med* 2018; 15(3): 1-7.
 13. Fu Y, Xing H, Li W, Cao C, Wan X, Cao F, et al. Efficacy and Safety of Ureteral Catheter Use During Arteriovenous Fistula in End-Stage Renal Disease Patients with Poor Vascular Status. *Med Sci Mon* 2020; 26: e920421.
 14. Bagheri A. Iranian Medical Ethics prioritis: The result of national study. *J Med Ethics Hist Med (ijme)* 2011; 4(5): 39-48 (Persian).
 15. Tabe Z, Pasalar M, Kiyani M. Medical ethics in "Kholasat-Al-Hekmat": one of the textbooks of Iranian traditional medicine. *J Med Ethics Hist Med (ijme)* 2011; 4(5): 22-30 (Persian).
 16. Tabatabai M, Alam-al-Hoda H. The realm of medical juris prudence and Medical Ethics. *J Med Ethics Hist Med (ijme)* 2012; 5(5): 1-9 (Persian).
 17. Heidari AE, Keshavarz H, Nouri Sepehr M. Review of Medical Ethics in Avicenna's Book; canon of medicine. *J Med Ethics Hist Med (ijme)* 2012; 5(5): 66-75 (Persian).
 18. Mahmoudi GA, Azargon A, Almasi V. The Opinion of the Interns and Externs of Lorestan University of Medical Sciences about the Professional Behavior of The Teachers of Internal Medicine, General Surgery, Pediatrics and Gynecology in 2009. *J Med Educ Dev* 2013; 6(10): 56-62 (Persian).
 19. Bazrafcan L, Amin M, Lotfi F, Jalali Z. Professionalism among clinical faculty in Shiraz medical school by self ssessment. *Hormozgan Med J* 2012; 16(5): 378-394 (Persian).
 20. Sanjarani F, Haghighi M, Shahraki Mojahed L, Bagheri S, Jangizahi M. A Study of Professional Ethics in Clinical Training of Teachers and Students of Zabol University of Medical Sciences. *J Zabol Med Sch* 2019; 2(2): 88-94 (Persian).
 21. Karampoorian A, Imeni B, Torkzaban P. The Attitude of faculty members Towards professional Ethics at Hamadan university

- school of Dentistry. J Res Dent Sci 2013; 10(1): 43-51 (Persian).
22. Siegler M. Clinical Medical Ethics: Its history and contributions to American medicine. J Clin Ethics 2019; 30(1): 17-26.
23. Selvakumar D, Joseph L. The importance of including bio-medical ethics in the curriculum of health education institutes. Educ Health 2004; 17(1): 93-96.
24. Gholipour Baradari A, Babaei A, Bagheri-Nesami M, Gholshan Ara S. Self-Assessment of Professional Ethics in Interns in the Clinical Setting of Mazandaran University of Medical Sciences in 2015. Int J Adv Biotechnol Res 2016; 7(3): 1644-1650.
25. Rodríguez JV, Juričić Ž. Perceptions and attitudes of community pharmacists toward professional ethics and ethical dilemmas in the workplace. Res Social Adm Pharm 2018; 14(5): 441-450.
26. Committee SE. Ethics of emergency department triage: SAEM position statement. Acad Emerg Med 1995; 2(11): 990-995.